

החברותא

בס"ד ערשיק פאר בשלח ט"ו שבט תשנ"א

החברותא בטאון פנימי לחברים גליון מס 39

דבר החברותא

חמישה עשר בשבט, ר"ה לאילנות הוא זמן התחדשות של האילנות, ומשמעותו לנו הוא ש"האדם עץ השדה" והוא זמן המסוגל להתחדשות.

מעשה שהיה שהאדמו"ר ר' יצחק אייזיק מזידטשוב זי"ע ערך שולחן פירות בט"ו בשבט ומחמת רוב האנשים שהיו שם לא היה מספיק בשביל כולם, אמר להם, אם אתם רוצים פירות יש לכם במשנה אלו דברים שאדם אוכל פירותיהם בעולם הזה וזה הפירות האמיתיים.

בחמישה עשר בשבט ערך הרבי הרמ"מ מקוצק את שולחן לכבוד היום. (יומא דהילולא חל השבוע כ"ב שבט)

היה נוכח שם אחד מחסידיו, גביר נכבד בשם הירש לייב. והרבי ציוה לכבד את הגביר ברג מלוח. כשהביאו אנו הדג, הוציא הרמ"מ מקוצק את הביצים שקורים "רויגין" מהדג, נתנם לגביר ואמר לו: "הירש לייב, עס-רויגין". (אכול ביצי דגים). צליל המלים נשמע באזני החסידים כמו מילה אחת "אתרוגין". אבל איש מהם לא ידע להסביר פשר דבר.

בקוץ של אותה שנה פרצה מלחמה בעולם, והדרכים היו משובשות בגייסות. אנשים פחדו על חייהם ואתרוג כשר לקראת חג הסוכות, מאן דכר שמיה.

החסיד העשיר, ר' הירש לייב, היה אז במדינה אחרת מחוץ לגבולות פולין, והצליח להשיג אתרוג יפה ומהודר מאד, וחפץ ה' הצליח בידו להביאו בשלום לרבו הקוצקאי.

או אז הבינו החסידים, זהו שרמז הצדיק בחמישה עשר בשבט זה הזמן להתפלל על אתרוג כשר. (עיין בספר בני יששכר, חודש שבט מאמר ב')

מה חצעק אלי דבר אל בני ישראל ויסעו (פר' בשלח) ומקשים, וכי למי לצעוק אם לא להשי"ת הכל יכול. וי"ל דמשה רבינו ע"ה, היה מסופק, באיזה זכות יכלו להוושע - וזה היה ענין צעקתו להשי"ת - והשיב לו בזכות ויסעו מרעמסס, באמונה שלמה, כמש"כ (ידמ"ב ב' ב') זכרתי לך חסד נעורייך לכתך אחרי במדבר, וזה שהשי"ת אמר הזכות של בני"ה הוא "ויסעו" מה שנסעו באמונה שלמה למדבר. (שארית מנחם)

והכלל הוא כך דהנה הבעש"ט היה מוכיח תמיד את העולם בזה הפסוק: ה' צלך (תהלים קכ"א) דהיינו כמו שהצל עושה מה שהאדם עושה כך הקב"ה כביכול עושה מה שהאדם עושה. ... לכן צריך האדם להתנהג במדת רחמים וטובות ובכל המדות טובות ויהי שמח בחלקו ואז גם מלמעלה יגיע לו כך. (קדושת לוי)

פרשת בשלח ופרשת נשא

הגומל חסדים טובים לעמו ישראל (ברכות השחר) יש לדקדק כפל הלשון חסדים טובים וכי יש חסדים שאינם טובים? אך הנה לפעמים הקב"ה שולח גלות או יסורים חלילה על האדם כדי להטיבו את"כ שבעתים כהנה אך החסדים האלה אינם נגלים לפני העולם כי המדוכא הזה צועק מכאב לבו ורק השי"ת לבדו יודע כי רבים רחמיו להשפיע, ולכן אנו מבקשים שיגמלנו חסדים טובים משני עבריהם בנגלה ובנסתר שנוכל לקבלם וזהו שיהיו טובים לעיני עמו בני ישראל. (תפארת שלמה ח"ב שער התפלה)

יהיה תמיד בשמחה ויחשוב ויאמין באמונה שלמה שהשכינה אצלו ושומרת אותו והוא מסתכל על הבורא יתברך והבורא יתברך מסתכל בו... ובו יתברך מושרשים כל הטובות והדינים שיש בעולם שבכל דבר יש שפעו וחיותו ואין אני בוטח ומתיירא רק ממנו יתברך.

(צוואת הריב"ש)

לכבוד

שהקדושה תרד למטה למטה עד למקום ציה ושממה מקום ערטילאי ולגאול את הנשמות העשוקות אשר נפלו בשבי בעמקי הקליפות, ואשר בזה תלוי החשת הגאולה ופדות נפשנו.

או אז יתהפך הכל לטובה שלימה, וכל יראתנו ואהבתנו ייהפכו להיות אהבת ה' ויראת ה' אחרי שעבודתנו ללא ליאות זיכתה אותנו את הערגון הנפשי לחזות בנועם ה' ולבקר בהיכלו.

כל אחד יכול להגיע לכך וכל אחד צריך להגיע לכך, עם עבודתנו נקרב נפשות מישראל אל הקדושה ללקט ניצוצות לכנס נידחים ולקבץ פזורים אשר נתפזרו במחשכי הגלות הארוכה, ע"י קבלת היסורין באהבה ולשמוח בהן שהם חבלי הלידה של הגאולה, כאותו יולדת אחוזה בצריה ושמחה בעמקי נפשה על הילוד החי העתיד להיוולד, כך תתנוצץ גאולת ישראל במהרה בימינו, אמן כן יהי רצון. בכבוד ובידידות נאמנה.

. . . אני מבקש להביע תקותי הנאמנה שאחרי שהקב"ה סיבב הסיבות להיות חברים יחד בבחינת דרך אמונה בחרתי, הרי הקשר הזה לא ינותק לעולמים. כי מציאות עבודתנו תאחד אותנו לשורשנו, שבשורש הכל אחד.

מאתו יתברך לא תצא הרעות והטוב. אלא שבכח בחירתנו אשר חנן אותנו הבורא אנו יכולים ואנו חייבים להגיע לביטול של מציאותנו למציאות הבורא ית"ש, ומבשרנו נחזה אלוקה, להגיע להתכלית של היותינו אינו גוף ואין לו דמיון כלל, כי הגוף יתהפך לנפש.

ואין זוכים לכך כי אם ע"י הגלוי המוחלט והמקיף של פגמינו ועוצם מדותינו הרעות, בבחינת וחטאתי נגדי תמיד, ועד כמה שזה מכאיב לטבע האנושי, הרי זה הופך להיות כאב של הקדושה בבחינת יסורין של אהבה שאלו הן החוטין המקשרין את האדם עם הצדיק האמת ולפעול

אמונה זה ספר זרעים שמאמין בחי העולמים וזורע וירושלמי הובא בתוספת שבת דף לא דיינו אחרי שזרע רואה בחוש כי פעולתו אפס, בלתי השגחת הבורא ברוך הוא, כי בורעים כל זמן שהגרעין שלם לא יקבל כח העפר שלא יצמח וזאת אחרי שערקב ונעשה כח היולי. כך האדם כל זמן שמדמה בנפשו כחו ועוצם ידו עשה הכל, אין בו כח החיוני לצמות, ואחרי שערקב או יודע האדם כי כבר כלו כל הפעולה שלו או הוא צומח

(תיכ י"טת ישראל - בשלח)

לכבוד ידידי הנאמן

סיון תשל"ו

תכלית קיומינו על האדמה וכמאמר החכם "יתרון האור מן החושך" דוקא מהחושך מקבל האדם את האור ורק ע"י זרח לו אורו יתברך וכמו שאמר דהמע"ה "להגיד בבוקר חסדך ואמונתך בלילות" כשבחשכות הלילה אנו מתחזקים לקבל באהבה את היסורין שלנו באמונה שאלו נשלחו לנו מן השמים לתיקון נפשינו אז אנו זוכים לראות דוקא מהחושך את אורות של חסדי בוראנו עלינו

השי"ת ישפיע עלינו שפע ברכות וזוכה ביחד לעשות את מצות הצדקה והחסד בשלימות בלי פניות דהיינו שכל הפעולות שאנו עושים נהיה כצינור שדרכו עובר השפע ואין לצינור שום חלק ונחלה במה שיוצא ממנו וכמאה"כ "כגמול עלי אמו כגמול עלי נפשי" וזוכה לביאת גוא"צ ע"י מצות הצדקה כמקובל מפי צדיקים שבזכות מצות הצדקה נגאל מגלותינו והקב"ה ישפיע חסדו עלינו ויבנה את בית מקדשנו ותפארתנו בב"א.

בידידות נאמנה

... שלומי ב"ה בקו הבריאות, וכמו"כ ב"ב, ואני מאחל לך, ולב"ב מז"ט להולדת הנכד, ויה"ר שתזכה לרוות ממנו הרבה נחת, ומכל שאר צאצאך,

ובקשר לבנך . . . התאזר בסבלנות ומקוה אני שעוד יבוא שינוי הן בגשמיות והן ברוחניות, והן בכל הענינים הגורמים לך צער שרק ע"י הצער זוכים לאורו של משיח,

ודע כי ע"י האמונה והצפיה באה הישועה וכמאמר חז"ל "אפילו חרב חדה מונחת על צוארו של האדם אל יתיאש מן הרחמים שזה רצון הבורא שנעמוד בקשיים שבאים עלינו ונשאר באמונתנו גם בחשכות, שכן החושך עצמו זה צמצמו יתברך שמביא על האדם את החשכות כדי שילמד את אפסיותו ואת קטנותו ואם לומד וחי במציאות האמיתית אז עצם החושך נהפך לאור שהרי אנו בכל זאת נשארים בקיומינו - בחושך, ומזה מתחילים אנו להרגיש ולחוש את מציאות הבורא בחיינו שזה

כצד הרחבת לי (תהלים י) **חיינו שגם אפילו בהצרה בעצמה השי"ת מרחיב לנו. כי אם יסתכל האדם על חסדי ה' יראה שאפילו בעת שהשי"ת מיצר לנו. גם בהצרה עצמה השי"ת מרחיב לנו ומגדיל חסדו עמנו... מלבד מה שאנו מצפים שהשי"ת יושיענו בקרוב מכל הצרות וישיב עמנו מאד.** (לקו"פ מוה"ר קסח)

שוב לגבר כי ישא עול בנעוריו (איכה ז) **שוב לגבר כי ישא עול היסורים בשביל מה שחטא בנעוריו.** (קול בוים לחד"א נלאמרי)

בשבתנו בסעודה שלישית שאל את אחד מהנוכחים מה אתה רוצה? וענה אני רוצה ישועה! אמר הרא"ש שליט"א: תקבל ישועה כאשר תתחיל ללחום ולהיאבק. אמרתי לו: הלא כתוב ה' איש מלחמה. אמר: אדרבא. כאשר האדם נלחם הוא טהור אינו יכול בעצמו לה משמים עוזרים לו, אז הוא כי ה' איש מלחמה. ושוב ביקשו אני צריך לישועה בגשמיות. אמר הרא"ש אם יהיה לך קשר עם הקב"ה יתן לך כל משאלות לבך, זה תלוי רק בך.

ד"בר על מה שאמר משה רבינו לישראל "ה' ילחם לכם ואתם תחרישון", ואח"כ אמר ה' למשה "מה תצעק אלי", וקשה הדבר, הלא אם יש צרות לישראל צועקים לה? ואמר הרא"ש שהיו מקטרגים עצומים על ישראל "הללו עובדי ע"ז והללו עובדי ע"ז", ולכן לעת כזאת מוטב לחשות ולא לעורר את הקטרוגים כי צעקתו של משה בקעה רקיעים, והיו המקטרגים שואלים מה הכצקתה, והוודע להם שזוהי צעקתו של משה להציל את ישראל, היו מתחילים מיד בקטרוגים אבל אם ישתוק לא יתעוררו המה. ולכן אמר לישראל אתם תחרישון לא לעורר את המקטרגים. ולמה משה בעצמו לא ידע מזה, אלא משה חשב מקודם שהוא יכול להתגבר על הקטרוגים.

כתוב בתהלים (ס"ח כ"ח) "שם בנימין צעיר רודם שרי יהודה רגמתם", אומר שם רש"י כי שבט בנימין עבר בים סוף בראש כל השבטים, ואח"כ "שרי יהודה רגמתם מתקנאים בהם וזורקין בהם אבנים" הם עברו בו. היינו שתחילה עברו אנשי בנימין בתוך הים ואח"כ רגמו אותם אנשי יהודה ונאלצו לצאת ואז נכנס נחשון בן עמינדב בראש שבט יהודה לים ואחריו כל השבטים. הדבר מאד מאד תמוה, האם בדבר זה עושים מחלוקת "מי יעבור בראש" ואם שבט בנימין הקדים צריכים לרגום אותם באבנים כדי שיהודה ילך בראש, כך מתנהגים אנשים גדולים? ואמר הרא"ש שאין הדבר כה פשוט כפי שאנו מבינים, אלא מכיון ששבט בנימין נכנס לים ראשון במסירות נפש אין הקב"ה מקפח שכר כל בריה והם זכו למלכות ראשונה ע"י שאל המלך. אך כאן התעוררו שבט יהודה שידעו כי המלכות מגיעה להם כמו שברך להם יעקב אבינו באמר "לא יסור שבט מיהודה" וגם לעתיד לבוא דוד מלכנו משיח צדקנו, וזה ששבט בנימין קפצו לים וקבלו את המלוכה בימי שאל, זה יגרום רק לצרות ולפירוד. משאל המלך יצא בנו מפיוש ודוד קבל עליו לה"ר ומוזה יצאה הפרדת המלוכה ולפי דברי חז"ל (שבת נ"ו:) "אלמלא קבל דוד לה"ר לא נחלקה מלכות בית דוד ולא עבדו ישראל ע"ז ולא גלינו מארצנו". את כל זה ראה ברוח קדשו נחשון בן עמינדב ולכן לא ראה דרך אחרת אלא ללכת בכח ורגם אותם באבנים עד שחזרו ואח"כ קפץ נחשון בים ואחריו כל ישראל, וזכה למלכות בן דוד.

ועדיין היו מרגנים במחנה ישראל כי לא טוב עשה נחשון, עד שאמר הקב"ה למשה אצל קרבנות הנשיאים שהיתה השאלה מי יקריב לראשונה, אמר לו: נחשון יקריב לראשונה מפני שקפץ תחילה לים! (מדרש רבה פ' נשא) אז ראו וידעו כל העם כי רצויים היו מעשה נחשון אצל הקב"ה.

כל המעוניין לקבל את הגלון בביתו ישלח למערכת, פרטים בצירוף דמי משלוח בסך 40 ש"ח לשנה

שהשפחה בעונם

מו"ד הרא"ש שליט"א להכנס הנין לעול המצוות
הר"ר שמואל קלירס ומשפ' להכנס הנכד לעול המצוות
הר"ר יאיר וינשטוק ומשפ' להכנס בנו לעול המצוות
הר"ר אשר בנדיקט ומשפ' להולדת הנכדה
הר"ר יששכר בנדיקט ומשפ' להולדת הבת
הר"ר משולם מורגנשטרן ומשפ' להולדת הנכד
הר"ר נח סנדק ומשפ' להולדת הנכדה
הר"ר מנשה ראובן ומשפ' להולדת הבת
הר"ר שרגא שניצר ומשפ' לאירוס הבת

יח"ל ע"י
מערכת החברותא
עדני 3
טל: 02-5829688
ת.ד. 5080
ירושלים 91050